

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH					
Zbor/dátum	1	8	15	22	29
Trnava	F. Varga	?	K. Badinský	F. Varga	?
Sereď	K. Badinský	?	F. Varga	L. Peško	K. Badinský
Piešťany	-	K. Badinský VP	?	?	?

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA	MIESTO	ČAS
Pondelok Trnava, študijná skupina - kniha Genezis	Kapitulská 23	18:30 hod.
Utorok Sereď, študijná skupina - Evanjeliá	on line	19:00 hod.
Streda Trnava, študijná skupina - Evanjeliá	on line	19:00 hod.
Štvrtok Modlitebné stretnutie	on line	19:30 hod.
Stretnutie učiteľov sobotnej školy	on line	20:30 hod.
Piatok Piešťany, študijná skupina - Evanjeliá	on line	19:00 hod.
Sobota: Sobotná škola		09:00 hod.
Kázanie z Božieho slova (+ on-line/ trnava.casd.sk/youtube kanál)		10:45 hod.
Popoludňajšia pobožnosť		

NARODENINY:

Milosť nech je so všetkými, ktorí milujú nášho Pána Ježiša Krista nehynúcou láskou. (Efez 6,24)

Trnava	Sereď
07. Dominika Fajnorová ml.	15. Pavol Šimúnek
07. Gabika Kabová	24. Dominika Fajnorová st.
09. Beáta Kabová	28. Margita Kabová

„Bud' príjemný a milý v tvári; vládny a zdvorilý v jednaní; prívetivý a pravdovravný ústami; vrúcny a úprimný v srdci. Miluj, a budeš milovaný.“
(Ján Amos Komenský)

TURISTIKA

Nový rok môžeme privítať aj pohybom a preto vás pozývam v **nedeľu 2. 1. 2022** na turistický výlet do Malých Karpát. Trasa: Smolenice-Cerník-Čertov žľab-Smolenický zámok-Smolenice (to je časť, ktorú sme na poslednej túre nestihli). Časový rozsah 2,5 hod. Do Smoleníc pôjdeme autami. Stretneme sa o 9:00 hod. na parkovisku pri autobusovom nádraží v Trnave. (KB)

KONTAKTY:

BOHOSLUŽBY: DOP / POPOLUD.

Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk	9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sereď.casd.sk	9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk	9:30 / 14:00 hod.
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com	

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

TT ADVENT

JANUÁR 2022

SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY

V DUCHO A PRAVDE

Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého srdca a z celej duše a z celej mysle a z celej sily. (Mar 12,30) Toto je skutočné uctievanie. Boh Ťa chce celého – je to 4x v texte. Nielen časť tvojho života. Žiada od teba celé tvoje srdce, celú tvoju dušu, celú tvoju myseľ a všetku tvoju silu. Boha nezaujímá polovičatá oddanosť, neúplná poslušnosť ani zvyšky tvojho času či vplyvu. Túži po tvojej úplnej odovzdanosti, nechce len odrobinky z tvojho života.

V rozhovore s Ježišom samaritánska žena sa pýtala na najlepší čas, miesto a spôsob uctievania. On jej odpovedal, že tieto vonkajšie veci sú nepodstatné. Nie je rozhodujúce, kde vzývame Boha, ale prečo Ho vzývame a koľko Mu zo seba odovzdávame. Uctievať môžeme správne i nesprávne. Biblia hovorí: *A tak keďže prijímame neotrasiteľné kráľovstvo, zachovávajme si milosť a pomocou nej slúžme Bohu s úctou a bážňou, aby sme sa mu páčili. (Žid 12,28)*

Uctievanie, ktoré je Bohu na radosť má tieto štyri charakteristické znaky. Boha teší, keď je naše uctievanie pravdivé. Ľudia často hovoria: „Predstavujem si Boha ako...“ a potom vykreslia Boha, ktorého by radi uctievali. Je nezmyselné uctievať obraz Boha, ktorý sme si sami vytvorili. To je modlárstvo. Nie naša domnienka o Bohu, ale pravda z Písma je základom uctievania.

Ježiš povedal samaritánskej žene: *Praví ctitelia budú vzývať Otca v duchu a v pravde, veď aj Otec takýchto ctiteľov chce mať. (Ján 4,23)* Uctievanie v pravde znamená uctievať Boha tak, ako je zjavený v Biblii. Boha teší, keď je naše uctievanie nefalšované. Keď Ježiš hovoril, že musíš „vzývať v duchu,“ nemyslel tým v tomto prípade Duchu Svätého, ale tvojho ducha.

Si duchovnou bytosťou stvorenou na Boží obraz, ktorá prebýva v tvojom tele. Boh stvoril tvojho ducha tak, aby s Ním komunikoval. Uctievanie je reakciou tvojho ducha na Duchu Božieho. Keď Ježiš povedal: „Miluj Boha z celého srdca a duše,“ myslel tým, že uctievanie má byť nefalšované a zo srdca.

Nejde o to povedať správne slová. Musíme veriť tomu, čo hovoríme. Bezduchá chvála nie je vôbec chvála! Takáto chvála je bezcenná a uráža Boha. Keď Boha uctievať, nezaujímajú Ho ani tak naše slová, ale postoj nášho srdca. Biblia hovorí: *Človek totiž hľadá na to, čo je pred očami, Hospodin však hľadá na srdce. (1Sam 16,7b)*

Keďže v uctievaní je radosť z Boha, sú v ňom zapojené aj city. Boh nám dal city, takže Ho môžeme uctievať s hlbokými citmi, rýdzimi a nefalšovanými. Boh nenávidí pokrytectvo. Nepotrebuje divadlo či predstieranie. Chce našu úprimnú, skutočnú lásku. Boha môžeme uctievať nedokonale, ale nemôžeme Ho uctievať neúprimne. Samozrejme, samotná úprimnosť ešte nestačí, pretože sa môžeme úprimne mýliť. Z toho dôvodu je potrebné uctievať v duchu a v pravde. Uctievanie musí byť biblicky presné a nefalšované. Boha teší, keď je hlboko citové a zároveň biblicky správne, keď používame pri ňom naše srdce i rozum.

Mnohí si mýlia napr. dojatie z hudby s dotknutím Božieho Ducha, no nie je to isté. Pri skutočnom uctievaní totiž tvoj duch reaguje na Boha a nie na hudobnú melódiu. Môže sa stať, že niektoré piesne bránia uctievaniu, lebo naša pozornosť je upriamená nie na Boha, ale na naše pocity. Keď uctievaš Boha najväčším rozptýlením si ty sám - tvoje záujmy a obavy.

Aký je najprimeranejší a najvierohodnejší spôsob uctievania Boha? Tu sa názory kresťanov rôznia. Rozdiely zväčša odrážajú ich osobnosť a pôvod. V Biblii sú spomenuté mnohé podoby uctievania, ako je vyznávanie, spievanie, volanie, státie v úcte, kľačanie, tancovanie, radostný pokrik, vydávanie svedectva, hranie na hudobných nástrojoch a dvíhanie rúk... Najlepšie uctievanie je to, ktoré najvernejšie ukazuje tvoju lásku k Bohu v kontexte pôvodu a osobnosti, čo ti Boh dal.

Gary Thomas (amer. bapt. pastor a spisovateľ) spozoroval, že mnohí kresťania akoby pri uctievaní zapadli do vychodených koľají, ktoré sa pre nich stali pohodlným stereotypom.

Namiesto radosti zo živého priateľstva s Bohom sa nútia sa do zbožných prejavov a spôsobov uctievania, ktoré nezodpovedajú prirodzenosti, s ktorou ich Boh stvoril. A tak si pýtal: Ak nás Boh zámerne stvoril odlišných, prečo sa očakáva, že všetci budeme chváliť Boha rovnako? Z čítania a rozhovorov so zrelými veriacimi si uvedomil, že kresťania sa tešia z Božej blízkosti rôznymi spôsobmi: pobytom v prírode, štúdiom, čítaním, umením, službou druhým, osamote, v spoločnosti či tuctom iných činností.

Vo svojej knihe *Posvätné cesty* (Sacred Pathways), rozlišuje deväť ciest, ktorými sa ľudia vydávajú k Bohu: Naturalistov najviac nadecháva v láske k Bohu príroda. Senzualisti milujú Boha svojimi zmyslami a uznávajú nádherné chválospevové zhromaždenia, ktoré zahrňujú nielen ich sluch, ale aj zrak, chuť, vôňu i hmat. Tradicionalistov priťahujú bližšie k Bohu obrady, liturgie, symboly a nemenné zvyky. Askéti dávajú prednosť milovaniu Boha v samote a v jednoduchosti. Aktivisti zasa tým, že čelia zlu a bojujú proti nepravosti, robia svet lepším. Obetaví svoju lásku k Bohu vyslovujú starostlivosťou o iných a snažia sa uspokojiť ich potreby. Nadšenci tento vzťah vyjadrujú oslavami. Rozjímajúci milujú Boha zbožňovaním. Intelektuáli svoj cit k Bohu prejavujú štúdiom a rozumovým poznávaním. Neexistuje spôsob uctievania a priateľstva s Bohom, ktorý sa hodí pre všetkých.

Ak sa budeš nútiť byť niekým iným, tým Boha neoslávíš. Boh chce, aby si bol sám sebou. Prichádza však čas, ba už aj prišiel, keď nebude záležať na tom, kde sa kto

modlí, ale ako sa modlí. Boha teší, keď Ho uctieваме vedome. Ježišovo prikázanie „miluj Boha celou svojou myslou“ sa opakuje v Novej zmluve štyri razy. Boh nemôže byť nadšený, keď bezducho spievame piesne, formálne sa modlíme či nedbalo voláme „Chvála!“ pretože nám v tom momente nenapadlo nič iné. Bezmyslienkovité uctievanie nemá zmysel. Tvoja myseľ musí byť prítomná. Ježiš nazýval bezmyslienkovitú modlitbu „bezduché omieľanie“. Aj biblické výrazy sa môžu stať frázami, keď ich pričasto používame a keď sa prestaneme zamýšľať nad ich zmyslom. Je oveľa ľahšie použiť v modlitbe frázy, ako sa pokúsiť osláviť Boha prirodzenými slovami a spôsobmi.

Odporúčam vám čítať Písmo v rôznych prekladoch a vydaniach. To rozšíri vyjadrovanie vo vašich modlitbách. Pokús sa chváliť Boha bez toho, aby si použil slová, ktoré sa najviac používajú v náboženskom prostredí.

Namiesto zaužívaných vyjadrení, používaj slová s podobným významom. napríklad namiesto slova chvála môžeš použiť slová obdivovať, ctiť, oceňovať, uctievať, vážiť si.

Tiež buďme konkrétny. Ak by vám niekto desaťkrát opakoval: „Chválím Ťa!“ asi by sme sa spýtali: A za čo? Nebolo by lepšie počuť dve konkrétne pochvaly ako dvadsať všeobecných otrepaných fráz? Ďalším spôsobom je zostaviť si zoznam rôznych mien, ktoré Biblia používa, a viac si ich všímať. Božie mená nie sú svojvoľné. Hovoria nám o rôznych črtách Jeho osobnosti. V Starej zmluve Boh postupne odhaľoval Izraelu kým je, práve prostredníctvom svojich mien, ktoré im dával poznávať. On nám prikazuje, aby sme chválili Jeho meno. Boh, Hospodin, Pán, Stvoriteľ, Spasiteľ, Záchranca, Vykupiteľ, Všemocný, Imanuel, Michael, Slovo, Tešiteľ, Radca, Otec...

Boh chce, aby aj naše spoločné bohoslužby mali myšlienku a boli organizované. Pavol tomuto venoval celú štrnástu kapitolu v Prvom liste Korintským, ktorú uzatvára: *Ale všetko nech sa deje slušne a v poriadku.* (1Kor 14,40) Z tohto tiež vyplýva, že Boh kladie dôraz na to, aby naše bohoslužby boli zrozumiteľné všetkým, ktorí sú na nich prítomní.

Pavol napísal: *Ved' ak budeš dobrorečiť v duchu, ako potom jednoduchý človek povie na tvoje dobrorečenie: "Amen," keď nevie, čo hovoríš? Lebo ty iste správne vzdávaš vďaky, ale druhý sa tým nebuduje.* (1Kor 14,16.17) Byť vnímavý k neveriacim, ktorí navštívia naše bohoslužby, je biblickým prikázáním. Ak ignorujeme toto prikázanie, je to neposlušnosť Bohu a zároveň aj neláska.

Boha teší, keď je naše uctievanie praktické. Biblia hovorí: *Bratia, pre Božie milosrdenstvo vás prosím, aby ste svoje telá prinášali ako živú, svätú, Bohu milú obeť, ako svoju duchovnú bohoslužbu.* (Rim 12,1) Prečo Boh chce tvoje telo? Prečo nepovie Obetuj svojho ducha? Pretože bez svojho tela nemôžeme tu na zemi nič urobiť. Vo večnosti dostaneme nové, dokonalejšie telo. No pokiaľ sme tu na zemi, Boh hovorí: „Daj mi, čo si dostal.“ On je pri uctievaní praktický.

Určite sme veľakrát počuli, ako ľudia hovoria: „Žiaľ, dnes na to stretnutie nemôžem prísť, ale duchom budem určite s vami.“ Toto však nič neznamená, je to úplne

bezcné. Pokiaľ sme na tejto zemi, náš duch môže byť iba tam, kde je naše telo. Ak tam nie je tvoje telo, nemôžeš tam byť ani ty.

Pri uctievaní máme „ponúkať svoje telo ako „živú obeť“. Ľudia obyčajne spájajú predstavu slova „obeť“ s niečím mŕtvym. Boh ale chce, aby si bol Jeho živou obeťou. Chce, aby si žil pre Neho! So živou obeťou je však problém v tom, že sa dokáže odplaziť od oltára, a často to aj robíme. V sobotu ráno spievame „Vstaň, ľud Boží vstaň“ a v pondelok ráno je to už dávno zabudnuté čo sme spievali a sľubovali. V Starej zmluve Boh pri uctievaní prijímal mnohé obete. Tie boli predzvesťou Ježišovej obete. Teraz však Boha tešia pri uctievaní odlišné obete: vďakyvzdanie, chvály, pokora, pokánie, dary, modlitby, služba blízkym a pomoc núdznym.

Skutočné uctievanie niečo stojí. Dávid to vedel a preto povedal: *Kráľ povedal: ... Nemôžem prinášať Hospodinovi, svojmu Bohu, spalované obete, ktoré ma nič nestáli.*“ (2Sam 24,24)

Uctievanie nás má zbaviť upriamenosti na nás samých. Nemôžeme zároveň vyvyšovať Boha aj seba. Boha neuctievame preto, aby nás videli druhí, ani pre svoje vlastné uspokojenie. Úmyselne sa snažíme nezameriavať na seba.

Keď Ježiš povedal: „Miluj Boha celou svojou silou,“ pripomenul, že uctievanie si vyžaduje úsilie a energiu. Nie vždy je to príjemné a pohodlné a niekedy je uctievanie vecou vôle — dobrovoľnou obeťou. Pasívne uctievanie je toho opakom. Boha teší, keď Ho chválime aj vtedy, keď nám vôbec nie je ľahko. Keď vstaneš z postele, aby si Mu poďakoval, aj keď si unavený, alebo pomáhaš iným, aj keď sám nevládzeš. Vtedy prinášaš Bohu obeť chvály. Podstatou uctievania je postoj nášho srdca.

Pán Ježiš chce naše myšlienky usmerniť od okázalého ceremoniálu, či vlastného seba dojatia k Bohu. Povedal: *Prichádza hodina, ba už je tu, keď sa praví ctitelia budú klaňať Otcovi v duchu a pravde. Ved' sám Otec hľadá takých ctiteľov. Boh je Duch a tí, čo sa mu klaňajú, musia sa mu klaňať v duchu a v pravde.* (Ján 4,23.24). Tu je vyslovená tá istá pravda, ktorú Ježiš hovoril už Nikodémovi, keď povedal: *Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže uzrieť Božie kráľovstvo.* (Ján 3,3)

Na spoločenstvo s nebom nestačí niečo obdivovať.

Náboženstvo nespočíva v okázalých formách zbožnosti a obradov, nespočíva v objekte, ktorý sa nám páči, ktorý sme si vytvorili. Náboženstvo, ktoré pochádza od Boha, je jediným náboženstvom, ktoré k Bohu vedie. Ak mu chceme správne slúžiť, musíme sa najprv narodiť z Božieho Ducha. Tak získame čisté srdce a novú myseľ, aby sme mohli Boha poznávať a milovať. A to nám pomôže ochotne poslúchať všetky jeho prikázania.

„Toto je pravá bohoslužba. Je to ovocie pôsobenia Ducha Svätého. Tento Duch je pôvodcom každej úprimnej modlitby, a len taká modlitba sa ľúbi Bohu. „Kedykoľvek zatúžime po Bohu, možno hovoriť o pôsobení Ducha, a takej duši sa Boh dá poznať. On práve takých ctiteľov vyhľadáva. Chce ich prijať, aby sa stali jeho synmi a dcérami.“ (EGW, TV 189 angl. čís.)